

Ekainaren 13an
URTEAN ZEHARREKO 11. IGANDEA

Agurra

Jesu Kristo gure Jaunaren grazia, eta Jainko Aitaren maitasuna, eta Espiritu Santuaren batasuna izan bedi zuekin.

Sarrerako oharpena

Urtean Zeharreko igandeei heltzen diegu gaur, abendua bitartean. Jainkoaren Erreinua eguneroko bizitzan hazten ari den zerbait bezala aurkeztuko zaigu gaur. Gure bihotzean egiaren eta graziaren hazia ereiten ari da Jainkoa, zabal diezaiogun bihotza, Eukaristiaren indarrak lagunduko digu Jainkoaren borondatea geureganatzen.

Damu-otoitza

Senideok: Aitor ditzagun geure bekatuak, misterio santuak ospatzeko gai izan gaitezen.

—Jesus Jauna, bihotz-urratuak salbatzera bidalia: erruki, Jauna.

—Jesus Jauna, bekatariei dei egitera etorria: Kristo, erruki.

—Jesus Jauna, gure alde otoitz egiteko, Aitaren eskuinaldean zaituguna: Erruki, Jauna.

Erruki dakigula Jainko guztiz ahaltsua, eta, gure bekatuak barkaturik, eraman gaitzala betiko bizira.

Otoitza

**Oi Jainko, Zugan itxaroten dutenen indarra,
 entzun bihotz onez gure otoitza;
 eta Zu gabe gizakiaren ahulezia ez baita ezertarako gai,
 emaguzu beti zeure graziaren laguntza;**

zure aginduak betez,
Zuretzat atsegingarri izan gaitezen gogoz eta egitez.
Zure Seme Jesu Kristo gure Jaunaren bitartez,
Zurekin eta Espiritu Santuarekin batean
Jainko eta Errege bizi baita gizaldi eta gizaldietan.

Hitzaren liturgiari oharpena

Geu gara gure bizitzaren protagonista eta ekimenen arduradun, baina Jainkoaren esku gaude eta bera gure bizitzan presente dago. Berak eragiten gaitu: dena ez dago gure esku bakarrik. Bera da zaintzen gaituena eta fruitu emanarazten diguna.

Lehenengo irakurgaia (Ez 17, 22-24)

Ezekielen Profezia liburutik

Honela mintzo da Jainko Jauna: «Zedro garaiaren adaburutik hartuko dut Nik ere, kimu bat hartuko dut haren adar-puntatik, eta mendi garai eta bikain batean landatuko. Israelgo mendi garaian landatuko dut; adarrak zabalduko ditu eta fruitua emango, zedro bikain bihurtuko. Mota guztietako hegaztiak biziko dira bertan eta habia egingo haren itzalpean.

Basoko zuhaitz guztiek jakingo dute Nik, Jaunak, zuhaitz garaia beheratu eta txikia goratu egiten dudala, zuhaitz hezea ihartu eta iharra heze-berritu. Nik, Jaunak, esandakoa bete egingo dut».

Erantzun-salmoa (Sal 92 [91], 2-3. 13-14. 15-16)

Lur o-so-a, e-gi-o-zu i-rrin-tzi Jain-ko-a-ri.

- ∞. Bai ederra, Jauna, Zu gorestea
 eta zure izena, Goi-goiko, kantuz osppatzea,
 goizean zure maitasuna iragartzea
 eta gauean zure leialtasuna! ∞.
- ∞. Zintzoa palmondoa bezala garattuko da,
 Libanoko zedroa bezala haziko;
 Jaunaren etxean landatua,
 gure Jainkoaren atarietan garattuko da. ∞.
- ∞. Zaharturik ere emango du fruitua,
 mardul eta heze iraungo du,
 Jauna zuzena dela iragartzeko,
 nire harkaitza, gaiztakeriarik ez duena. ∞.

Bigarren irakurgaia (2 Ko 5, 6-10)

San Paulo Apostoluak Korintoarrei egindako bigarren gutunetik

Senideok: Uste onez beteak gaude beti, jakinik, gorputz honetan bizi garen bitartean, Jaunagandik erbesteratuak gaudela. Sinesmenaren argiak gidatzen gaitu, eta ez ikusten dugunak. Uste onez gaude, bai, baina nahiago genuke gorputz honetatik erbesteratuak izan, Jaunarekin bizitzera joateko.

Nolanahi ere, gorputzean nahiz gorputzetik kanpo, Jaunari atsegingarri izaten ahalegintzen gara; guztiok Kristoren auzitegian agertu behar baitugu, nork bere ordaina hartzeko, gorputzean bizi zelarik egindako ongiaren ala gaizkiaren arabera.

Aleluia

∇. Hazia, Jainkoaren hitza da; ereilea, **berriz**, Kristo; honi aditzen dionak betiko bizia **izango** du. ☩.

Ebanjelioa (*Mk 4, 26-34*)**Homiliarako argibideak**

Apal-apal eta konfiantzaz

Jesusek kezka handia bizi zuen bere jarraitzaileak halako batean etsipenean eroriko ote ziren, pentsatuz; hain zuzen, mundua gizatarrago eta zoriontsuago egiteko beren ahaleginek arrakastarik ez zutela ikustean. Ez ote zuten bertan behera utziko Jainkoaren erreinua? Eutsiko ote zioten zeruko Aitarekiko konfiantzari? Nolanahi ere, honek izan beharko lukete gauzarik garrantzizkoena: ez ahaztea sekula, nola lan egin.

Galileako nekazarien esperentziatik jasotako etsenpluez baliatuz, eskatu die, lan egin dezatela beti oinak lurrean dituztela, pazientziaz eta konfiantza handiz. Ezin ireki zaio bidea nolanahi Jainkoaren Erreinuari. Kontuan izan behar dute, hartan nola lan egin.

Lehenik eta behin, jakin behar dute, beren lana ereitea dutela eta ez uzta biltzea. Ez dute bizi behar emaitzak zein izango begira. Ez dute kezkatu behar, ez eginkortasunez, ez berehalako arrakastaz. Ebanjelioa ereitea izan behar dute beren arreta nagusia. Jesusen lankideek ereile izan behar dute. Besterik ez.

Hedapen erlijioso eta ahalmen sozial handiko mende askoren ondoren, ereilearen keinu apala berreskuratu behar dugu Elizan kristauek. Beti fruituak jasotzera doan uzta-biltzailearen logikaz ahaztu, eta etorkizun hobea erein nahi duenaren pazientziatzko logika besarkatu.

Ereite ororen hasierak apalak izan ohi dira beti. Askoz gehiago, arazoa gizakiaren bihotzean Jainkoaren Egitasmoa ereitea baldin bada. Ebanjelioaren indarra ez da sekula gauza handios edo arranditsua. Jesusen arabera, «*mostaza-hazia*» bezalako gauza txiki eta ezdeus bat ereitea bezala da, fedea jendearen bihotzean ezkutuan ernetzen baita.

Horregatik, fediaz bakarrik erein daiteke Ebanjelioa. Hori eman nahi die aditzera Jesusek bere parabola xumeen bidez. Mundua gizatasun handiagoko egiteko, Jainkoaren Egitasmoak berekin du indar salbatzaile eta eraldatzailea, jada ereilearen esku ez dagoena. Jainko horren Berri Ona pertsona batengan edo gizatalde batengan sartzen denean, gu gainditzen gaituen zerbait hasten da indartzen han.

Elizan ez dakigu une honetan nola jokatu, egoera berri eta inoiz ez bezalako honetan, gero eta ez-axolago eta nihilistago den gizarte honetan. Inork ez du errezetarik. Inork ez daki juxtu zer egin. Egin behar duguna, bide berriren bila jotzea da, apal-apal eta konfiantza Jesusengan jarritz.

Goiz edo berandu, funtsezkoa itzuli beharra sentituko dugu kristauek. Konturatuko gara, Jesusen indarrak bakarrik biziberritu dezakeela fedea gure egun hauetako gizarte deskristautu honetan. Orduan ikasiko dugu Ebanjelioa apal-apal ereiten, fede berritu baten hasiera bezala, ez geure ahalegin pastoraletz eskualdatua, baizik Ebanjelioak berak sortua.

Jainkoaren herriaren otoitza

Senideok: egiogun otoitz guztia ezagutzen duen Jainkoari, Berak badaki-eta gizakion beharrak zein diren:

- Egin dezagun otoitz Elizaren alde: Jainkoak, gure Jaunak, sendo dezan, zatiketa guztiak urrun ditzan eta munduko kristau guztien otoitzak entzun ditzan. Eska diezaiogun Jaunari.
- Egin dezagun otoitz gure herriko eta mundu guztiko agintarien alde: Jainkoak jakinduria eta indarra eman diezaien, bere ardurapean duten herria bakez eta justiziaz goberna dezaten. Eska diezaiogun Jaunari.
- Egin dezagun otoitz etxetik urrun daudenen alde: Jaunak etxera pozik itzuli eta familiarekin elkartzeko dohaina eta zoriona eman diezaien. Eska diezaiogun Jaunari.
- Egin dezagun otoitz hemen bilduak gaudenon alde eta ospakizunean buru egiten duenaren alde ere. Jaunak gure otoitza entzun dezan, eta gure eskariak Bere gogoko izan daitezen beti. Eska diezaiogun Jaunari.

Jainko Jauna, eskubetez ereiten duzu gure bihotzetan egiaren eta graziaren hazia; entzun gure otoitzak eta emaguzu gugan erein duzuna itxaropen apalez onartzea. Jesu Kristo gure Jaunaren bitartez.

Jaunartze-ondorengo otoitza

Jauna, hartu dugun sakramentuak fededunok Zurekin bat garela adierazten duen bezala, egin dezala Elizaren batasuna. Jesu Kristo gure Jaunaren bitartez.